

Assistenten

Tidskrift om personlig assistans i Borås Stad
Årgång 9 • Nummer 3 • 2015

- **Assistans vid sjukhusvistelse**
- **IT-samordnaren intervjuas**
- **Enhetschef gör comeback**
- **BRASS och Kafé Simon**

Innehållsförteckning

Redaktionellt	sid 5
Intervju med Gunilla Svensson	sid 6
En eloped i Borås	sid 7
Intervju med Viola Axelsson	sid 8
BRASS och Simonsland	sid 10
Assistans vid sjukhusvistelse	sid 12
Rutiner och lagar på sjukhus	sid 13
Anhörigdagen 2015	sid 15
Daniel Axelsson summerar	sid 16
Noterat	sid 17
Kontaktuppgifter	sid 18
Visste du...	sid 20

Tryckning, oktober 2015

Borås Kommuntryckeri

På omslagsbilden: Kent Olsson, mitten, visar den så kallade elopeden för en nyfiken publik.

Denna rullstol med tak blev en attraktion under Anhörigdagen på Träffpunkt Simonsland den 6 oktober.

FOTO: Peter Grönborg

Bli gärna kontaktperson!

Om du är över 18 år och vill göra något för en annan människa, har engagemang och lite tid över, kanske ett uppdrag som kontaktperson skulle passa dig? Som kontaktperson är du kompis och stöd till en person med funktionshinder. Ni träffas regelbundet och fikar, går på bio, hockey, eller gör något annat kul tillsammans. Du får arvode och omkostnadsersättning.

Är du intresserad kan du kontakta:

Elisabeth Drugge, 033-35 52 66

Eva Engström, 033-35 34 59

Annika Sjöqvist, 033-35 51 22

• Redaktionellt

För en tid sedan åt jag lunch med en man som arbetat med vård och omsorg i över 20 år. Enligt honom har han ett jobb som förvandlar män till tanter.

Visst är det så att uppgifter som förknippas med en traditionell kvinnoroll hör till yrket, såsom att städa, tvätta och diska. Tro bara inte att min lunchkompis lade någon värdering i sitt uttalande. Han ansåg sig bara beskriva ett faktum.

Men då hade han inte läst Daniel Axelssons text, som publiceras i senare delen av denna tidskrift. Hans uppfattning är istället att det är yrken inom vård och omsorg som gör pojkar till män.

Vi tackar honom för detta tänkvärda perspektiv, samt för hans flitiga medverkan i tidskriften under åren. Han lämnar nu redaktionen eftersom han byter yrke, från personlig assistent till boendestödjare.

Assistans vid sjukdom

För övrigt ligger tonvikten i detta nummer på sjukhusfrågor. Vi utgår från den förvirring som lätt kan uppstå då personliga assistenter tvingas följa sina brukare till lasarettet. Vad gäller för den personliga assistansen i samband med sjukhusvistelse, besök på akutmottagning och vid inläggning?

Luis Bozán medverkar med en personligt hållen krönika som pekar ut några av de dilemman som lätt kan uppstå. Lena Hedberg fokuserar på den formella sidan av ämnet. Hon presenterar i korthet de lagar och rutiner som faktiskt finns. Hennes uppgifter kommer från de överenskommelser som antagits i närvårdssamverkan.

Förhoppningsvis kan dessa texter inspirera till diskussioner i arbetsgrupperna. Syftet är nämligen inte att de ska besvara alla frågor. Det räcker gott om de ger ett underlag för assistenter och enhetschefer att formulera fungerande rutiner som är relevanta för just sina brukare. Eftersom brukarnas villkor skiljer sig åt så kommer också rutinerna att göra det.

För övrigt uppmärksammar vi det faktum att Gunilla Svensson gör comeback som enhetschef, eftersom både Mia Smith och Anna-Maria Svedberg har slutat. Hon har inte varit borta längre från verksamheten än att vi kan återanvända den bild vi publicerade då hon anställdes...

Datorvana krävs

I samtalet med IT-samordnaren Viola Axelson tittar vi både bakåt och framåt. Hon var i tjänst då datorer först togs i bruk på arbetsplatserna och är lika aktiv nu, när ny programvara är på väg att installeras.

För bara fem år sedan gick det utmärkt att arbeta som personlig assistent utan att använda dator. Idag är datorvana en förutsättning för att kunna stanna kvar i yrket.

Sedan vore det förstås konstigt om vi inte noterade att Anhörigdagen nyligen arrangerades. Årets tema var hälsa, motion och friskvård. Utanför entrén fanns det möjlighet att testa en så kallad eloped, vilket gav en härlig Liseberg-känsla.

Roll on! ■

Peter Grönberg
Redaktör

Enhetschefen som kom tillbaka

Gunilla Svensson har gjort comeback som enhetschef inom personlig assistans. Vi fick en pratstund med henne om hur hon har haft det sen sist och om vad hon ser fram emot.

— Det känns väldigt roligt att ha fått chansen att komma tillbaka till Borås, säger Gunilla.

Anledningen till att Gunilla slutade var besparingskrav hösten 2013, antalet chefer inom personlig assistans skulle minskas.

— *Jag var sist in i områdesledningsgruppen och insåg att jag "satt löst". Jag tror ju inte att jag skulle fått gå från anställningen, men det fanns stor risk att jag skulle bli omplacerad. Den tanken tilltalade mig inte, jag har alltid sökt och fått mina arbeten på vanligt sätt, aldrig varit föremål för omplacering.*

Foto Caroline Johansson

Gunilla Svensson återkommer som enhetschef efter att en tid ha arbetat i Tranemo.

Hon valde då att söka nytt arbete och fick anställning som områdeschef i omsorgssektionen i Tranemo, med ansvar för ett vård- och omsorgsboende, dagverksamhet för personer med demensjukdom samt anhörigstöd.

— *Jag har haft det bra i Tranemo, men det är plus och minus i alla arbeten. Att ha ansvar för ett boende för äldre kan vara både slitigt, och roligt. Slitigt för att det ställs stora krav på en fungerande äldreomsorg fast resurserna är små, och roligt för att man som chef finns mitt i verksamheten och får möjlighet till tät och daglig kontakt med både personal och boende. ►*

Gunilla har inte aktivt kollat lediga tjänster, men hela tiden haft kontakt med sina tidigare chefskollegor i Borås, och fick veta därifrån att det fanns en ledig tjänst.

— *Det har hänt en del i chefsgruppen under min frånvaro. Chefer har kommit och gått och nu fanns det en ledig tjänst för mig. Eftersom jag aldrig valt att söka nytt arbete om jag inte riskerat att bli omplacerad, så lockades jag av tanken att komma tillbaka.*

Gunilla berättar att det kommer bli en spännande övergång till att arbeta i öppet kontorslandskap eftersom hon inte testat det förut.

— *En stor skillnad är att i Tranemo satt jag*

mitt i verksamheten, med mycket kontakt med personal och boende, men med lite kontakt med kollegor. I Borås sitter jag i kontorlandskap med mycket kontakt med kollegor och mindre av direktkontakt med brukare och personal. Där får jag jobba på min tillgänglighet på andra sätt.

För övrigt ser hon fram emot att arbeta med sina tidigare kollegor och hoppas få tillbaka några av sina tidigare arbetsgrupper.

— *Att arbeta med utveckling, förbättring och arbetsglädje har alltid varit det viktigaste för mig och det kommer jag att fortsätta med. ■*

Caroline Johansson

Den första elopeden i Borås

Blicken dras gärna till det spektakulära. Och nog hade det fordon som Kent Olsson förevisade under Anhörigdagen i Träffpunkt Simonsland nyhetens behag. Många dröjde en stund utanför entrén för att lyssna på vad han hade att säga, och tog kanske en provtur för egen maskin.

Någon försäljningssuccé blir troligen inte elopeden. Kundkretsen är allt för begränsad. Den kan dock bli ett användbart transportmedel för dem som inte får behålla sitt körkort på grund av att synnedsettningar, men som ändå inte har rätt till färdtjänst.

Elopeden får gå i högst 15 kilometer i timmen, men bara i sju kilometer i timmen på gång- och cykelbana. Om den skulle gå fortare skulle den inte räknas som rullstol längre. Det skyddande taket är förstås en kvalitet i det klimat

Kent Olsson parkerar vant elopeden utanför Träffpunkt Simonsland.

som råder i Borås. Elopeden lär dock inte vara särskilt praktisk under en shoppingrunda. ■

Peter Grönborg

Datorn allt mer användbar

För några år sedan fanns det inte ens datorer på arbetsplatserna. Numera går det inte att jobba som personlig assistent utan att behärska ett flertal dataprogram.

– Och mer projekt är på gång, säger Viola Axelsson.

Viola Axelsson är IT-samordnare inom Sociala Omsorgsförvaltningen.

Som IT-samordnare på Sociala Omsorgsförvaltningen är hon en länk mellan verksamheten och kommunens dataservice. Mest understöd ger hon åt enhetscheferna, ofta genom att ta reda på saker, att hitta relevant information.

– Men det händer att jag ger direkt hjälp åt personliga assistenter. Inte så att man ringer direkt till mig, snarare så att cheferna ber mig hjälpa någon grupp där det trasslat till sig.

Supportens uppgift

Ibland uppstår det exempelvis svårigheter i kommunikationen med supporten. Även om merparten av assistenterna behärskar datorns funktioner är det inte säkert att de känner sig hemma i den terminologi som krävs för att beskriva problem.

– I sådana lägen kan jag gå in och hjälpa till, eller om någon känner sig dåligt bemött. Fast egentligen skulle det inte behövas. Förvaltningen betalar för att supporten ska ge service. Om detta inte sker är det ett misslyckande.

Windows 8

En viktig sak att tänka på när man söker support är att berätta att man arbetar som personlig assistent. De datorer som den arbetsgruppen använder är formade på ett annat sätt än dem inom övrig verksamhet.

– Men i samband med att alla yrkesgrupper övergått till Windows 8 kommer det inte längre att vara någon skillnad. ►

Viola Axelsson har en bakgrund som undersköterska. Efter några år på Solhems sjukhem arbetade hon på Medicinklinken i Alingsås, för att sedan jobba på akuten på Borås Lasarett.

– I samband med att undersköterskor skulle tas bort från verksamheten blev jag erbjuden en utbildning till PC-tekniker, mot att jag sa upp mig. Jag hade först fått göra en personlig profilanalys där det framgick att jag hade fallenhet för teknik.

Nytt e-postprogram

I mitten av 90-talet praktiserade hon inom Borås Stad. Därefter åkte hon till Hawaii för att ägna sig åt ideellt arbete. När hon kom hem blev det en tjänst ledig.

– På den vägen är det. I början arbetade jag mycket med support, vilket var lärorikt. För tio år sedan började jag på Sociala blocket, som förvaltningen hette då.

Hon har alltså följt datautvecklingen inom personlig assistans ända från start. Just nu finns det 35 datorer ute på arbetsplatserna. I början var det närmare 50. Men antalet datorer motsvarar inte antalet brukare, för det finns inte personaldatorer i alla brukares hem.

– Inledningsvis handlade det främst om hur man använder intranätet och mailfunktionen. Det var som ett genombrott. Också personliga assistenter blev nu delaktiga i det allmänna informationsflödet inom kommunen. Kontakten med cheferna underlättades, liksom med arbets-terapeuter och andra som jobbar med brukarna.

Senare tillkom Thinlinc, som gjorde det möjligt att komma åt Lotus Notes och därmed Viva. Dokumentation via pc har minskat pappersarbetet och gjort det lättare att hitta information om brukarna.

– Men när vi går över till Windows 8 kommer Thinlinc att försvinna. Samtidigt byter vi mailprogram från Lotus Notes till Microsoft Outlook, som alltså blir personalens nya e-postprogram.

Vid övergången till Windows 8 installeras datorerna om. Var och en loggar sedan in på nytt och får tillgång till just sina program, de man har access till. Eftersom inte alla användare har samma behov av programvara kan det se olika ut.

Slipper underteckna

Ett annat program som nyligen börjat att användas inom Personlig assistans är Heroma. Det används främst för egenrapportering i samband med schemaändringar, sjukdom, byte av turer och liknande.

– Det har sina begränsningar men fyller sin funktion på ett bra sätt. Ett program som många enhetschefer längtat efter är TimeCare. Det används för schemaläggning och kommer att testas i ett pilotprojekt i höst.

Också redovisningen till Försäkringskassan ska ske med dator, dock inte via en direktkontakt som förhoppningen först var. En förenkling är att de personliga assistenterna inte behöver underteckna dokumenten. Men enhetscheferna måste även fortsättningsvis bidra med sina namnteckningar. ■

Peter Grönborg

SUPPORT

Telefonnummer

Viva: 033-35 30 30

Heroma: 033-35 70 35

Teknisk support: 033-35 76 00

Rundvandring på Simonsland

Entrén till Träffpunkt Simonsland, en dörr som många lär passera framöver.

Solen skiner och himlen är blå denna torsdag i augusti. Dagen är kommen då vi ska få en rundvandring på Träffpunkt Simonsland.

Vi ska få se vår nya lokal där många BRASS-aktiviteter kommer att hålla arrangeras. Många var nyfikna och förväntansfulla. Under cirka 10 år höll vi till i en lokal på Torstenssonsgatan. Men då BRASS växer så var vi i behov av en större lokal.

Entrén ger ett varmt och välkomnande intryck med blomstrand växter och en inbjudande uteservering för fika och umgänge.

Vi delas in i grupper och får en guidad tur i huset. Vår guide Lize visar oss först källarplan. Där det finns

möjlighet till både curling och bridge. På ett annat plan finns det ett massage- och avslappningsrum med smakfull inredning.

De har byggt en fräsch bastu med ett flertal duschar utanför. Det finns vävstolar, konferensrum och kontor.

Det trevliga kaféet var mycket välbesökt.

Ingemar Lingman, personlig assistent, räcker upp handen för att ställa en fråga.

Enhetschef Sofie Nilsén talar om att träffpunkt Simonsland är till för alla stadens invånare. Huset är till för samverkan och gemenskap. Det är många organisationer och föreningar som håller till i huset.

Det finns ett luftigt och stort kafé, musikunderhållning och aktiviteter där till exempel polisen eller brandförsvaret kommer och hälsar på.

Christina Andersen, brukare, en välkänd profil i BRASS-sammanhang.

Åsikterna bland dem som deltog i mötet var positiva, både till Träffpunkt Simonsland som sådant och till att BRASS ska förlägga sina aktiviteter där. ”Mycket fint och bra!” sa exempelvis Jenny Werner, något Christina Andersen höll med om: ”Fantastiskt, fräscht och billig fika!”

Även Susanne Johannesson sammanfattade vad många tyckte: ”Roligt, kul, det var inte tråkigt, en trevlig kväll och goda frallor!” ■

*Karin Karlsson
personlig assistent*

Sjukhusvistelse kräver rutiner

Ibland händer det att en brukare blir inlagd på sjukhuset för vård. En del blir det ofta medan andra mer sällan och några kanske aldrig.

För de assistenter som arbetar hos en brukare som blir inlagd ofta är rutinerna förhoppningsvis tydliga, men än viktigare är att de förblir färska i minnet. För de som sällan behöver sätta sin fot på ett sjukhus är det lätt att det blir ett orosmoment, både för brukaren och hans assistenter.

En utsatt situation

Hur ska brukaren få med sina eventuella hjälpmedel och vardagssaker? Får assistenterna arbeta under sjukhusvistelsen? Vilka arbetsmoment får vi utföra och vilka får vi absolut inte utföra? Hur länge får eller ska vi utföra vårt arbete på sjukhuset? I vilka fall och hur mycket information får

assistenterna förmedla till sjukhuspersonalen? Gäller sekretessen?

Oavsett frekvens för sjukhusvistelser uppstår det kanske för de flesta assistenter osäkerhet kring vår roll; vårt ansvar och befogenheter i en för brukaren känslig och utsatt situation.

Gränsen för hjälp

Människan är humanistiskt lagd, det finns till och med en uppsjö med hjärtevärmande filmklipp på nätet där vi ser samma drag hos andra djur, och detta draget gör att vi vill vara hjälpsamma. Men i en situation när brukaren som mest behöver vår hjälp begränsas vår möjlighet att hjälpa. Helt enligt lagar och regler. Lagar och regler som i orosmomentet varken ligger nära tillhands eller är praktiska. ►

Porten till akuten på Borås lasarett. Om personliga assistenter passerar den med sina brukare finns det en hel del att tänka på.

Värst är att dessa lagar och regler i vissa situationer utgör ett hot mot brukarens hälsa och välbefinnande, kanske till och med mot brukarens liv. För vad händer om en permobilburen brukare med ventilator, andningsmaskin är ute på ett restaurangbesök och snabbt måste åka till akuten och därefter blir inlagd?

Ser olika ut

Den livsuppehållande ventilatorn, andningsmaskinen laddas via permobilburen och permobilburen ligger i brukarens hem. Vi är både förbjudna att lämna brukaren ensam på sjukhuset och att gå in i dennes hem utan hans närvaro...

Ring anhöriga kanske någon ropar, men att ha en anhörig är det ju inte lag på, inte heller att den anhörige måste bo i närområdet eller vara tillgänglig varje minut på dygnet.

När jag nu sitter och funderar över exempel eller tänkbara situationer slår det

mig att det omöjliga går att exemplifiera varje moment och skriva en specifik rutin för varje liten detalj, som sedan ska gälla för alla grupper. Det ser dessutom olika ut hos olika brukare och assistenternas ansvarsområden varierar oerhört mellan arbetsgrupperna.

Rutiner för ansvar

Eller är det just en specifik rutin för varje detalj som behövs hos varje enskild brukare? Om svaret är ”ja” på den sista frågan måste arbetsgruppen tillsammans med enhetschefen gå igenom och utforma en detaljbeskrivning.

Det räcker inte med en detaljerad beskrivning för assistenterna utan brukaren behöver också veta, svart på vitt, hur våra rutiner och vårt ansvar vid en sådan situation ser ut. Om vi kan minska både assistenternas och brukarnas oro, genom tydliga och lättillgängliga rutiner, bidrar det till en säkrare arbetsplats för alla. ■

Luis Bozán

Rutiner och lagar på sjukhus

Det är några saker som är viktigt att känna till när den ni ger assistans behöver läggas in på sjukhus.

Det vanligaste är att den som har assistans inte har rätt att ha med sina assistenter vid sjukhusvistelse. Enligt överenskommelsen är assistenterna då med vid besök på akuten och följer med till avdelningen för att hjälpa assistansan-

vändaren att berätta om sådant som sjukhuspersonalen behöver känna till. Sedan är det den som svarar för assistansen (assistansanordnaren) som tillsammans med den inlagde och assistenterna kommer överens om hur kontakten ska skötas. ►

Huvudregeln är alltså att assistansersättning inte kan användas vid sjukhusvistelse. Men personlig assistans kan medges om det finns särskilda skäl. Det framgår i så fall av assistansanvändarens beslut och det är viktigt för er som assistenter att veta vad som gäller för just de personer ni arbetar för.

Fokus kan skifta

Särskilda skäl kan vara att den inlagde är beroende av sina assistenter för att kunna kommunicera eller för att kunna vistas i främmande miljöer med okända människor.

Om du som assistent ska vara med på sjukhuset måste detta planeras tillsammans med din chef och sjukhuspersonalen. Det är viktigt att klargöra vem som gör vad. Beslutet från Försäkringskassan om rätt till assistans på sjukhus ska styra. Handlar det exempelvis om hjälp med kommunikation så är det ditt fokus.

Det är viktigt att känna till att hela omvårdnadsansvaret och det medicinska ansvaret övergår till sjukhuset när någon blir inskriven.

Delegering upphör

Sjukhuset är skyldigt att ge samma omvårdnad av patienter med medföljande personal som till andra patienter. En medföljande assistent ska alltså inte medföra att den ineliggande ”prioriteras bort” i sjukhuspersonalens planering.

Har du som assistent en delegering från kommunens hälso- och sjukvård så upphör den inom sjukhuset och det är sjukhusets legitimerade personal som ger insatsen, till exempel delar läkemedel. ■

Lena Hedberg

Fakta

Personlig assistans vid sjukhusvistelse

Närvårdssamverkan i Södra Älvsborg arbetar med samordning av insatser för personer som behöver vård- och omsorgsinsatser från både kommun och sjukvård. De verksamheter som ingår är kommunal vård, omsorg, skola och socialtjänst samt Västra Götalandsregionens närsjukvård inom primärvård, sjukhusvård och habilitering i Södra Älvsborg.

Grupper som närvårdssamverkan har särskilt fokus på:

- » Barn och unga vuxna i utsatt situation
- » Personer med behov av vård i livets slut
- » Personer med funktionsnedsättning (LSS)
- » Personer med psykisk ohälsa
- » Äldre multistjuka och multistviktande

Inom närvårdssamverkan finns överenskommelser och avtal för att tydliggöra ansvarsgränser mellan kommunen och regionen. Den enskilde ska inte uppleva några trösklar eller svårigheter när ansvaret för vården delas, eller går över från en vårdgivare till en annan.

En överenskommelse som har skrivits om under 2015 gäller specifikt för personer med funktionsnedsättning vid sjukhusvistelse. Ett avsnitt handlar om ”Personlig assistans vid sjukhusvistelse”. Överenskommelsen finns att läsa på hemsidan för Närvårdssamverkan i Södra Älvsborg. ■

Dag för de anhöriga

Anhörigdagen arrangeras av tradition den 6 oktober. I år skedde det på en tisdag. Och för första gången förlades aktiviteterna till Träffpunkt Simonslands lokaler.

Foto Peter Grönborg.
Många stannade till för att byta några ord med utställarna i foajén.

Inspirationen till arrangemanget kommer från de Anhörigas Riksförbund, en nationellt verksam förening. Den bildades för tio år sedan och ett av förbundets första initiativ var just att instifta Anhörigdagen, som alltså firar tioårsjubileum.

Temat är ”att vara anhörig”, kort sagt. Med tanke på hur pass många kommuner, föreningar och andra aktörer som årligen anordnar aktiviteter och manifestationer runt om i landet så finns det skäl att kalla arrangemanget för en succé.

Numera handlar det inte bara om att uppmärksamma den 6 oktober, utan hela den vecka där dagen infaller.

Den som sökte sig till Träffpunkt Simonsland kunde inte undgå att möta utställarna i foajén. Där fanns till att börja med information om de möjligheter som erbjuds i de befintliga lokalerna.

Eftersom årets tema var hälsa, motion och friskvård så var det bara naturligt att några av stadens gym informerade om sin verksamhet. På plats fanns även Demensteamet, Hörselskadades riksförbund, samt anhörigstödare från stadsdelarna, med flera.

Det fanns även möjlighet att pröva på yoga under Ann-Charlotte Mahandia von Schedvins ledning. Tonvikten låg dock på föreläsningar. Det började med att Lisa Ramsin, personlig tränare, höll en motiverande föreläsning om betydelsen av träning för att uppnå hälsa.

Senare på eftermiddagen gav Aron Anderson en inspirationsföreläsning med rubriken ”Att vända motgång till framgång”. Att han är den första rullstolsburna person som någonsin bestigit Kebnekaise säger något om hans vinkel på livet.

Anhörigdagen avslutades med att Leif Winbladh föreläste om hur missbruk påverkar en familj. Enligt hans uppfattning finns det skäl att betrakta det som en familjesjukdom snarare än ett individuellt problem. ■

Peter Grönborg

Yrket som gör pojkar till män

Blott 18 år började jag mitt första riktiga arbete som personlig assistent. Jag gick i skolan och var i behov av ett arbete under sommaren och fyllde därför i ett formulär på Borås Stads hemsida.

Min utbildning kretsade kring media och ljud och jag har alltid varit en riktigt tekniknörd, men eftersom omständigheterna var som de var så tänkte jag testa allt för att få ett sommarjobb.

Daniel Axelsson, som vittnar om vad yrket som personlig assistent betytt för honom.

En liten pojkvasker

Jag blev senare kallad på intervju och hör och häpna: jag fick jobbet och blev placerad hos en herre.

Under min uppväxt har jag haft en mor som arbetat som undersköterska i hela sitt arbetsliv. Genom henne har man fått höra diverse skräckhistorier om arbetsförhållanden. Därför var min tanke att aldrig börja jobba inom vården.

Efter sommarens första jobb fick jag dock sedan fortsätta och jag trivdes som fisken i vattnet senare ledde det även till en fast anställning och jag blev stationerad där i åtta år.

Brukarens betydelse

Det har fått mig att fundera såhär i efterhand vad var det som gjorde att en liten pojkvasker som jag då var tyckte det var så fantastiskt med detta arbete? Först och främst handlar det väldigt mycket om människan man assisterar i det vardagliga livet. ►

Jag hamnade hos en brukare som visade sig ha ett djup inom sig som jag inte skådat hos många andra och som dessutom hade den mest fantastiska syn på livet trots en anorlunda livssituation. Detta i kombination med att det ständigt kom nya utmaningar att ta sig an gjorde att jag trivdes så himla bra.

Att se individen

Nu har jag dock bytt spår och befinner mig inom boendesektionen där jag också trivs bra. Men det känns vemodigt att lämna allt bakom sig som personlig assistent.

Något som jag alltid kommer bära med mig från yrket är dock alla fantastiska människor man stöter på där samt all kunskap jag fått med mig.

För det är inte bara kunskap i hur man gör något specifikt eller vad en viss medicin gör och så vidare utan det har utvecklat mig något otroligt som människa i framförallt hur

jag ser andra människor. Man lär sig liksom se varje individ istället för permobilen eller vad de kan vara som syns först.

Jag kan sitta här och skriva ett kompendium om allt som är så fantastiskt med detta yrke men jag tror inte jag behöver för det vet ni redan.

Gav en framtid

För mig gjorde personlig assistent-yrket mig till en riktig man på bästa möjliga sätt. Jag kom in som en pojke med goda avsikter och ett bra tankesätt men kom ut som en mogen man.

Nu går jag vidare i livet med nya utmaningar och lämnar även redaktionen för Assistenten, men tack vare yrket så läser jag nu även till undersköterska och jag kommer alltid bära med mig yrket i hjärtat och tanken och aldrig glömma vad det gav mig. En framtid. ■

Daniel Axelsson

Noterat

MUSIK / I årets höstprogram på Träffpunkt Simonsland finns det tolv punkter. Sju av dessa har med underhållning att göra. I programutbudet blandas föreläsningar med musik.

Dessbättre är inte säsongen över. Den 30 oktober besöker Helges handikapporkester lokalerna. Ett par veckor senare antrår trubaduren Martin Persson scenen, den 13 november.

Höstsången avslutas med att Borås Lucia framträder den 4 december. ■

TRÄNING / Det var den 1 mars som projektet Jämlik hälsa startade. Detta tvååriga projekt har sitt centrum i Sjuhäradshallen. Det ägs och drivs av Borås Stad tillsammans med Borås Gymnastikallians, FUB, Friskis och Svettis och SISU.

Allmänna arvsfonden bidrar med medel. Syftet är att främja hälsan för personer med funktionsnedsättningar men också att ge dem en egen möteplats. Målgruppen är i första hand boråsare med funktionsnedsättningar.

Sjuhäradshallen ska erbjuda fysiska aktiviteter men den är även en mötesplats där personer kan umgås, ta en fika eller bara vara. ■

ASSISTENTEN

Tidskrift om personlig assistans i Borås Stad
ISSN 1653—6983

Redaktör

Peter Grönborg

Telefon

0707-29 62 33

E-post

Assistenten@boras.se

Redaktionskommitté

Luis Bozán

Lena Hedberg

Lize Hällzon

Caroline Johansson

Anette Källén

Sebastian Nydén

Petri Pitkänen

Marit Scheers Andersson

Fotograf

Sven-Bertil Salomonsson

Grafisk form

Annika Sandahl

Ansvarig utgivare

Sebastian Nydén

Adress

Assistenten

Sociala omsorgsförvaltningen

Borås Stad

501 80 Borås

Visste du...

...att det pågår en organisationsförändring i Borås Stad?

...att de tillgängliga O-ringen banorna finns kvar?

...att tillgänglighetsdatabasen nyligen är uppdaterad och förnyad?

...att det snart kommer gå att skicka tider till Försäkringskassan via VIVA?

....att det går att tipsa om bra verksamheter till tillgänglighetspriset?

...att hälften av de anställda nu är inlagda i Heroma, resten innan årskiftet?

...att Borås står värd för tillgänglighetskonferens i oktober?

BORÅS STAD

ASSISTENTEN

TIDSKRIFT OM PERSONLIG ASSISTANS I BORÅS STAD

ADRESS Sociala omsorgsförvaltningen, Borås Stad, 501 80 Borås

TELEFON 0707-29 62 33 E-POST Assistenten@boras.se